

Tema del dia

www.diariandorra.ad

>>

INTENSES DUES HORES I MITJA DEL COPRÍncep FRANCÈS A LA CAPITAL

Nicolas Sarkozy entre Josep Dallerès i Jaume Bartumeu en la tradicional fotografia a les escales de Casa de la Vall.

XAVIER PUJOL

Compromís amb una Andorra oberta

Sarkozy mostra lleialtat al Copríncipat però reclama que el país faci més avenços per integrar-se de ple a la comunitat internacional ■ La crisi econòmica i els canvis en el model financer marquen els discursos

TONI SOLANELLES
Andorra la Vella

Fidelitat al Principat i a la institució, sí. Compromís d'anar de bracet amb Andorra, també. Però sense que el país escatimi esforços per avançar en la plena homologació. En la transparència. Competitivitat fiscal, d'acord. Però res de frau. Nicolas Sarkozy ho va deixar clar. Res de folklore. Discurs, discursos carregats d'alt contingut polític. Identitat i tradició tota la que es vulgui. Però també mutació per inserir-se de ple al segle XXI. La visita del Copríncep francès va ser fugaç, tal com s'esperava. Però contundent. Com ho van ser alguns passatges del parlament del síndic general, Josep Dallerès. La crisi econòmica, la fiscalitat, les advertències de França cap a Andorra van marcar una jornada més tèbia del que es podia esperar, potser, al carrer. La plaça del Poble es va omplir només a mitges. Sarkozy

va complir. Com a Copríncep va refermar els lligams amb Andorra. I no va dubtar gens, ni a Casa de la Vall ni al carrer, a trencar el protocol. I també va exercir de president de la República francesa. El seu missatge no va ser en va de cara a la comunitat internacional. Davant d'altres països -i va citar el Regne Unit- amb places financeres complexes ell, va dir, ha complert.

El Copríncep va arribar uns vint minuts tard. Però va marxar a l'hora prevista. Durant l'estada a terra andorrana va recuperar el temps perdut en el viatge. El centre de la capital ja estava paralitzat per les mesures de seguretat. Desenes, potser algun centenar de membres de la seguretat de Sarkozy, no es van oblidar res ni ningú per revisar. I quan l'helicòpter militar que transportava Nicolas Sarkozy va *besar* la gespa del camp del Consell, tot plegat es va desenvolupar amb rapidesa. Com un automatisme. Saluta-

ció al cap de Govern, Jaume Bartumeu, i al subsíndic, Esteve López. Faltaven deu minuts per al migdia. D'allí a la seu del parlament encara no cinc minuts. L'esperava el síndic. El limitat passamanys que havia causat enutjos va servir a Sarkozy per fer el primer salt de protocol. Va saludar més autoritats de les que tocava. I a qui sí que va haver d'encaixar la mà va ser al Copríncep episcopal, Joan Enric Vives. L'arquebisbe ja feia estona que era a Casa de la Vall. Ell no va escatimar mans a l'hora d'estrenyar-les.

ELS PARLaments, LES FOTOS

Amb Vives, el Copríncep francès va començar a recuperar temps perdut. Dels vint minuts previstos n'hi va invertir poc més de dotze. Clima serè, cordial, entre els dos caps d'Estat. I cap a la sessió extraordinària del Consell. Hi mancaven dos consellers generals reformistes. Els dos de Canillo. Els dos de vacances. Els còn-

PÍNDOLLES

MISSATGE
ALT CONTINGUT POLÍTIc
EN LES INTERVENCIIONS
DEL DIRIGENT FRANCÈS

ACTITUD
EL COPRÍncep TRENCA
EL PROTOCOL EN
DIVERSES OCASIONS

REBUDA CIUTADANA
SEGUIDORS I CURIOSOS
NOMÉS OMPLEN MITJA
PLAÇA DEL POBLE

sols d'Ordino van complir amb la seva absència. I Sarkozy va complir amb escriure amb el parlament. "És un gran honor estar aquí a Andorra." "Em sento orgullós de ser Copríncep del vostre Principat", va dir. Però també va recordar que una cosa és la competitivitat fiscal i que "el frau fiscal són figures d'un altre paner". Lal·locució, improvisada en gran part -talla política, polític d'alt nivell-, es va repetir minuts després a la plaça del Poble. Molt similar. Amb alguns tocs més populistes. Alguns elements més socials. Abans calia retratar-se a les escales. És la tradició que Sarkozy també va elogiar. Després aniria caminant cap al discurs públic. I tornaria a tocar mans. I a assentir quan Bartumeu va recordar que s'ha deixat la llista grisa dels paradisos. "Som els vostres amics", va recordar tot demanant no tenir por a l'obertura. I ell va dinar a cuïta corrents i també es va obrir. Però per tornar cap a casa.

Nicolas Sarkozy somriu durant el seu parlament a la plaça del Poble mentre és ovacionat pel cap de Govern, Jaume Bartumeu, i els ciutadans que s'havien concentrat a l'Indret.

“Res seriós no es pot construir en l'opacitat”

Sarkozy mostra “fidelitat a la vostra sobirania” i diu que el país no està sol per afrontar canvis

Les responsabilitats que assumeix se les pren a pit. Ho va deixar clar Sarkozy. I així va justificar els tocs d'atenció a un Principat del qual va destacar, també, el seu “fort temperament”.

TONI SOLANELLES
Andorra la Vella

“Quan un és amic ha de parlar francament. I és que no hi ha futur si es rebutja la transparència però tampoc si no s'és franc.” El copríncep francès, Nicolas Sar-

kozy, va parlar obertament. Sense gaires embuts. Amb un to cordial, allisonador fins i tot, però sense deixar de dir res. Un to polític. Marcant els punts que volia deixar clars. Emfatitzant el que creia transcendent. Respirant quan tocava. Sarkozy va mostrar “fidelitat a la vostra sobirania” i va assegurar que el Principat no està sol per afrontar els passos que hagi de fer per aconseguir una major homologació internacional. Tant a Casa de la Vall com a la plaça del Poble va insistir en la qüestió fiscal. I es va demanar, per exemple, “si es pot construir res de seriós, en el frau, en l'opacitat, en la desproporció entre la realitat i la virtualitat”. I hi va afegir: “Això pot funcionar durant un temps, però al final la realitat es fa present. I qui paga la factura? El poble.”

El Copríncep va elogiar des de la capacitat turística del Principat –que va arribar a dir que pot inspirar també França–, els seus paisatges, la seva unitat en el temps, fins a la tradició històrica. I la identitat. Sarkozy va fer una metàfora en dir que “els que no estan segurs de la seva identitat són els que tenen por de l'obertura a l'exterior”. Perquè “l'aïllament i la solitud són un gran risc. Hi ha més risc a mantenir-se aïllat del món que no pas a inscriure-s'hi”, va dir el Copríncep, animant el Principat a fer un pas més vers la

PÍNDOLLES

SATISFACCIÓ
EL COPRÍNCEP CONTENT QUE ES FES CAS DE LES SEVES ADVERTÈNCIES

SÍMIL
COMPARA ELS TURONS DE ROMA AMB LES SET PARRÒQUIES

UE. Vers un canvi de model que el món sencer també ha de fer en haver de reformular el capitalisme, va venir a dir Sarkozy. El dirigent francès va mostrar-se satisfet que les seves advertències haguessin estat ateses. Fins al punt que va arribar a dir que “hem evitat la catàstrofe”. I abans de destacar –ho va fer tant al Consell com davant la ciutadania– “el fort temperament” del Principat, va arrencar, a la plaça, uns quants aplaudiments quan va comparar els set turons llegendaris de Roma amb unes parròquies que han simbolitzat “la permanència i la independència” d'una Andorra amb la qual França mantindrà la col·laboració educativa.

Els Coprínceps acorden un indult parcial

T. S.
Andorra la Vella

El copríncep episcopal, Joan Enric Vives, tenia pressa per entrar al despatx que el síndic té al costat de la sala dels Passos Perduts. Volia aprofitar el poquet temps que tindria per departir, a soles, amb el seu homòleg francès. Nicolas Sarkozy, en canvi, probablement va tenir més interès a acabar. I no pas per res. Es tractava de guanyar temps. La trobada va servir, entre altres coses que difícilment no transcendiran ni tan sols si hi van arribar a ser, per acordar un in-

dult parcial als presos. Una reducció de pena als condemnats o als que hagin comès algun delictes fins a la data en què s'acabi signant el decret. És aquesta una mesura força tradicional. Que s'ha donat en altres trobades. En altres visites. I que els representants dels dos Coprínceps –segons fonts properes a la reunió– hauran d'acabar de definir. El que és clar és que no tots els delictes tindran beneficis.

La trobada va durar una dotzena de minuts. No pas més. I va tenir un clima distès. Després de la reunió, l'arquebisbe d'Urgell va mostrar la seva satisfacció

Els Coprínceps se saluden a la sala dels Passos Perduts.

XAVIER PUJOL

per “l'esperit d'unitat, d'entesa i de comunicació mútua” que va assegurar que hi havia hagut entre tots dos Coprínceps. Segons els serveis de Joan Enric Vives, “aquesta primera trobada personal ha tingut un clima de gran cordialitat, i tots dos Coprínceps han pogut intercanviar obertament punts de vista sobre els principals temes que afecten el Principat”. La mesura de gràcia acordada exclourà, com tradicionalment, aquells que han estat jutjats en rebel·lia, els que presenten delictes de sang, que són contra la salut pública (droga), abusos físics o sexuals a menors, blanqueig de diners i agressions a policies o vigilants penitenciaris.

XAVIER PUJOL

IMMA TORRA

El síndic, Josep Dallerès, condueix el copríncep Nicolas Sarkozy cap a Casa de la Vall.

El síndic admet que els avisos de Sarkozy "van irritar-me"

Dallerès assegura que l'actitud visceral del dirigent francès va "fer-nos reaccionar" i Bartumeu diu que va servir per indicar "el camí adequat"

TONI SOLANELLES
Andorra la Vella

El síndic general, Josep Dallerès, no es va estendre gaire. Però va oferir un passatge ple de sinceritat que va fer moure les celles a un Nicolas Sarkozy que, *a priori*, només les mou quan el moment li ho recomana. Quan ho creu oportú. El màxim responsable de la cambra, en la seva salutació al Copríncep, va reconèixer sense embuts que les advertències de Sarkozy sobre els paradisos fiscals, sobre Andorra, "van irritar-me". Però que al cap i a la fi, els tocs d'atenció van ser cabdals "per fer-nos reaccionar". Una reacció que, a parer, del cap de Govern, Jaume Bartumeu, ens ha "indicat la bona via, el camí adequat per fer avançar el nostre país". El màxim responsable de l'executiu es va encarregar, a la plaça del Poble, de remarcar el paper del Copríncep en el manteniment de l'Estat. I la visita de Sarkozy com un exemple més per deixar clar "la nostra ferma voluntat de mantenir l'esperit paritari en les tradicionals relacions d'equilibri amb els estats veïns".

Després de repassar la transcendència de la Constitució per al Principat -una Carta Magna en què es consolidava el paper dels Coprínceps-, fins al punt de comparar-la a una mena de Revolució Francesa sense guillotina, i després d'assegurar que "som, efecti-

QUÈ HAN DIT

Josep Dallerès
SÍNDIC GENERAL

"Va ser la forma de fer-nos reaccionar. I lamento que s'hagués d'arribar a tal extrem"

"Som efectivament nosaltres responsables del que fem. També del que no fem"

Jaume Bartumeu
CAP DE GOVERN

"Esperem comptar amb el vostre suport quan calgui defensar la nostra identitat"

"Els Coprínceps són símbol i garantia de la permanència i continuïtat d'Andorra"

vament, nosaltres, els andorrans, els responsables del que fem. També del que no fem", va matisar el síndic, que va admetre que "la vostra reacció en un determinat moment, mostrant el vostre descontentament per la manca d'actuació del Govern en referència

amb la sortida de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE va irritar-me, perquè, com a defensor que he estat durant anys del nou equilibri aconseguit, em recordava d'altres temps i considerava que no tocava fer-ho al Copríncep", tot i així, va recordar Dallerès, "en el més profund de mi mateix la vaig aplaudir: va ser la manera de fer-nos reaccionar -ho reconec sense embuts i lamento que s'hagués hagut d'arribar a tal extrem". El síndic va assegurar que tot plegat demostrava que la societat "no estava preparada del tot al canvi experimental".

EL CAP DE GOVERN

Bartumeu es va allargar una mica més. I hi va posar menys de passió. Va fer un repàs a les actuacions endegades per "corregir" -es va referir amb aquest terme als avisos- el que Sarkozy havia demanat. Així, "amb el treball de totes les institucions hem pogut fer sortir Andorra de la zona grisa, de les ocasions perdudes i del sentit de culpabilitat". Mentrestant, el Copríncep assentia amb el cap. Bartumeu va destacar la necessitat d'arribar a acords de no doble imposició, a seguir disposant de l'educació francesa o al fet de tenir millors comunicacions amb França. I a poder disposar de "la vostra confiança i el vostre suport quan calgui defensar la nostra identitat i el nostre dret a viure en pau i llibertat".

CONTRACRÒNICA | EL DEBAT PROTOCOL·LARI

El poder de les mans

TONI SOLANELLES
Andorra la Vella

Decidit. Com quan es llança a l'arena política. O esbronca qui l'insulta durant el rodatge d'una pel·lícula on surt la dona. La seva. El senyor de Bruni, el copríncep Sarkozy va de cara.

I si creu que ha d'apartar una tanca, l'aparta. Tant hi fa, el protocol. Ai, el protocol. Però com les estadístiques, hi és per trencarlo. I Nicolas Sarkozy el va trencar. Oi tant. Ho poden dir un bon grapat de ciutadans. Petits i grans. I Pere López, el ministre de Finances. L'únic ministre que, almenys en públic, va tocar la mà del polític francès. Un plaer. El de López. Només calia veure-li la cara de satisfacció després d'haver encaixat la mà de Sarkozy mentre Sarkozy mirava a París. Semblava un nen amb sabates noves. Com si hagués fet una entremaliadura. Una malifeta de noi dolent.

I és que el Copríncep va decidir saltar-se la norma només arribar a Casa de la Vall. Va saludar la fila que tocava... i va decidir donar més mans. Entre els extres, Pere López va ser el primer a estirar-se. A allargar la mà. A notar el poder de l'extremitat superior dreta, dels cinc dits en concret, d'un dels

Pere López allarga la mà.

XAVIER PUJOL

Petits i grans, i Pere López, van saludar el senyor de Bruni

mandataris de l'Europa del segle XXI. Llavors en van venir més. Al Consell i al carrer. Fins que després de saludar els músics que van interpretar *El gran Carlemany*, Sarkozy va decidir tirar pel dret. Tanca fora. I es va abraonar sobre els infants que fan estades esportives. "Hola, que tal?", deia "M'ha dit *bon jour*", explicava una nena. També havia pogut copsar el poder de les mans.

Tímids retrets de l'oposició pel to del discurs

Joan Gabriel i Eusebi Nomen lamenten falta de contundència en les paraules de Bartumeu

La majoria de polítics presents a l'acte van ressaltar que "el més positiu és que hagi vingut", i va agrair l'actitud oberta de Sarkozy en anar a donar la mà a la gent.

A. TUGAS / G. PÉREZ / C. AUDÍ
Andorra la Vella

La classe política va fer, en línies generals, una valoració molt positiva de tot el que va significar la visita del Copríncep Sarkozy per primera vegada al Principat. Però això no significa que agradés la totalitat del contingut dels discursos. Les inevitables referències a la crisi dels paradisos fiscals, així com l'esment del frau i de l'economia especulativa no van agradar a alguns sectors, sobretot a l'oposició. Tampoc no va plaure que el cap de Govern no hi donés una resposta.

Qui no ho va veure així va ser el president del grup parlamentari socialdemòcrata, Francesc Rodríguez, que considera "encertades" les referències del Copríncep, "perquè joestic d'acord que l'opacitat no és el camí per seguir". El líder del grup del PS va apuntar que "ja és molt positiu que hagi vingut", i que "ens ha comunicat la lleialtat institucional, l'amistat de França i els compromisos concrets amb què vol manifestar el suport". En concret, es va referir a les paraules de Sarkozy sobre les infraestructures viàries per unir encara més Andorra i França.

En canvi, el líder de Coalició Reformista, Joan Gabriel, va tro-

QUÈ HAN DIT

Francesc Rodríguez

PRESIDENT DEL GRUP SOCIALDEMÒCRATA

"Ens ha comunicat la lleialtat institucional, l'amistat de França i els compromisos concrets"

Joan Gabriel

PRESIDENT DEL GRUP REFORMISTA

"Hauria preferit un discurs que ressaltés els nostres valors i no un sobre opacitat fiscal"

Eusebi Nomen

PRESIDENT DEL GRUP ANDORRA PEL CANVI

"El Govern no ha estat a l'altura en els discursos i s'ha deixat fer acusacions molt greus"

Enric Casadevall

CÒNSOL MAJOR DE CANILLO

"Ara sap qui som, s'ha compromès amb nosaltres i no hi ha hagut xiulada"

bar que faltaven algunes paraules més per a les virtuts de la gent del Principat. "Hauria preferit un discurs que ressaltés els nostres valors i no un sobre opacitat fiscal, que en el fons a la gent no li interessa", va afirmar Gabriel. El líder de l'oposició va agrair la sensació de proximitat que Sarkozy va saber transmetre, i va adreçar un missatge al cap de premsa de Sar-

El Copríncep Nicolas Sarkozy saluda la consellera reformista Roser Bastida.

XAVIER PUJOL

kozy "perquè parli del nostre país sempre que pugui". Gabriel també va trobar "molt light" el discurs de Bartumeu, i li va retreure "que no hagi fet cap demanda".

Molt més crític encara amb la intervenció del líder de l'executiu, i també amb la del síndic general, va ser el president del grup parlamentari Andorra pel Canvi, Eusebi Nomen. Aquest va declarar que "el Govern no ha estat a l'altura en els discursos i s'ha deixat fer acusacions molt greus", ja que no va respondre a res del que Sarkozy va afirmar sobre la manca de transparència i el frau fiscal. En canvi, sobre les paraules del

PÍNDOLLES

ELS LÍDERS POLÍTICS

VAN PERCEBRE COM UN SENYAL DE NORMALITAT LA VISITA DE SARKOZY

ENRIC CASADEVALL

VAN DESTACAR QUE NINGÚ NO HAVIA XIULAT EL COPRÍNCIP

Copríncep, va assegurar que havia estat "una justificació del passat", i "un oferiment que el cap de Govern no ha estat capaç de fer concretar".

Les autoritats comunals també van agrair la visita del Copríncep, que van identificar com "un senyal de normalitat", més enllà de la polèmica per l'absència dels mandatari ordinencs. Així, per exemple, Enric Casadevall va posar en relleu que "ara sap qui som, s'ha compromès a nosaltres" i va ressaltar com un dels fets més positius de la jornada, tal i com ell la va veure, que "ningú no li ha adreçat cap xiulada".

La premsa estrangera es fa ressò de la lloança pels progressos fets

C. A.
Andorra la Vella

La visita del Copríncep no va passar desapercebuda per a ningú. I és que Nicolas Sarkozy aixeca expectació allà on va. Pel que dirà, pel que farà. Ahir a la sala habilitada per a la premsa a Casa de la Vall hi havia activitat frenètica amb periodistes tant del país com vinguts de França i Espanya per cobrir l'esdeveniment –en total se'n van acreditar una setantena– i fer-se ressò de quin paper prendria el mandatari gal amb Andorra després de les tensions de fa

un any, quan la crisi dels paradisos fiscals estava en boca de tothom.

De fet, la qüestió va acaparar els titulars de la immensa majoria de les informacions que es van publicar hores després de l'estada del cap d'Estat. Els mitjans dels països veïns ressaltaven la lloança del Copríncep envers els progressos fets pel Principat. També que les paraules del president de la República francesa esmentaven els lligams entre els dos països. I com Sarkozy va estendre la mà al microestat veí per enfortir la relació amb Europa.

La web d'un dels mitjans.

El fet que Andorra era fins fa dos dies un paradís fiscal es repetia en cada mitjà. També que encara necessitava acabar de fer part dels deures per culminar el procés que la comunitat internacional li reclamava.

'Dinar exprés', poc diàleg, cap intervenció i comiat força discret

A. T. / T. S.
Andorra la Vella

El dinar al Park Hotel va durar poc més de vint minuts, segons van explicar al Diari diferents fonts presents a l'acte. Amanida de llamantol i mero acompanyat de pernil era el menú triat per a l'ocasió, un àpat que pel que sembla tots els convidats van gaudir a la mateixa velocitat que el Copríncep francès. La correcció i la cordialitat van regnar durant la tarda, tot i que Sarkozy no va

encetar gaires converses, segons van explicar alguns assistents. De fet, només va creuar paraules amb els que l'acompanyaven a la taula presidencial, i sobretot amb el cap de Govern. El Copríncep no va efectuar cap discurs ni abans ni després de l'àpat. De fet, segons els testimonis, ni tan sols es va quedar a prendre cafè, per marxar just a l'hora programada. El comiat va ser molt discret: només va encaixar mans amb el personal que es va trobar de camí a la sortida.

'Sarkomania'

Entre l'interès per sentir el que el Copríncep francès havia de dir al poble andorrà i la idolatria. El públic congregat a la plaça del Poble

era ben divers. I és que la data de la visita contribuïa a atreure turistes. Però no, no l'acompanyava Carla Bruni.

D. MORENO / G. PÉREZ
Andorra la Vella

Í sí, es va saltar el protocol. I va fer feliç un bon grapat de gent que s'havia col·locat en primera fila, just darrere de les tanques de seguretat, amb l'esperança de poder saludar-lo i veure'l de prop. Tenia mèrit la posició. Les elevades temperatures amenaçaven insolació i, a més, el Copríncep venia amb retard. Però només veure'l aparèixer a la Rambla Molines, alegria sense contenir. I multitud de braços intentant arribar fins a ell. Nicolas Sarkozy estrenyia totes les mans que podia i, amb un ampli somriure, repetia "merci beaucoup".

Entre el públic entusiasta hi havia ciutadans de tot arreu i atrets pels interessos més diversos. És el que provoca visitar Andorra el 29 de juliol i, a més, que les botigues estiguin tancades. Així que, a més d'un, probablement li va sonar a xinès el contingut dels discursos. Però podia la curiositat, la foto-anècdota de les vacances –"mireu Sarkozy a Andorra", explicaran segur als familiars i amics– i, a més, "tampoc no podem fer res més. Tot està tancat", declara va Marisol Ferrer, una turista valenciana.

Públic congregat a la giorleta de la plaça del Poble.

IMMA TORRA

Antonio Guillamó, de Múrcia, havia arribat unes poques hores abans, s'havia registrat a l'hotel (havia hagut de donar informació addicional, això sí) i s'havia apropiat fins a la plaça del Poble. Demanava si a Sarkozy l'acompanyava la seva esposa. "No", li van contestar. Igualment es quedava. Això sí, "si haguessis estat Zapatero segur que no vinc".

Que trenqués el protocol va alegrar molts ciutadans

Un altre ciutadà espanyol enfadat amb el seu president, vaja.

Sarkozy és mediàtic però també Copríncep. I, evidentment, eren majoria els ciutadans del país que volien sentir la veu del cap d'Estat que va amenaçar d'abdicar si Andorra no feia els deures. Com la Glòria, que s'havia col·locat a les onze del matí darrere de la tanca i

havia aconseguit l'objectiu: saludar-lo. Estava acompanyada de la seva filla. L'any 1993, recordava divertida, havia vist Mitterrand. Llavors estava embarassada. La seva filla, evidentment, no en guarda records. Una altra ciutadana andorrana, la Meritxell, conserva a casa fotos de De Gaulle. De manera taxativa assegurava que si estava allà era perquè "és el nostre Copríncep, és important".

Mentre van durar els parlaments a la plaça es va fer el silenci. Però el Copríncep de l'Elisi va aconseguir aixecar alguns aplaudiments durant el seu discurs. Com quan va dir que se sentia "orgullós de ser Copríncep i d'estar aquí". O com quan va augurar que les set parròquies (les mateixes que no ha visitat, també s'ha de dir) passaran a la llegenda com ho van fet els set turons de Roma. Va fer content més d'un (i de dos). En acabar la intervenció, de nou expectació. I tothom un altre cop enganxat a la tanca. Per si de cas aconseguien tocar-lo. Quan va tornar a marxar per on havia vingut (la Rambla Molines) la plaça es va buidar en pocs minuts. I és que aquest cop ja no s'havia de passar el tràmit de l'arc de seguretat i la inspecció dels agents francesos. Tot ja havia tornat a la normalitat. Fins una altra Copríncep i senyor de Bruni!

ENQUESTA

Quin balanç fa del viatge de Nicolas Sarkozy al Principat

Isidre Bafino

VEI D'ANDORRA LA VELLA

"Per a mi és un abans i un després"

"Per a mi és un abans i un després i, si més no, així ho espero." Aquest ciutadà de la capital considera que la visita del Copríncep ha d'ajudar a desbloquejar la situació al Consell.

Clara Etchemendegaray

VEINA DE SANT JULIÀ

"Té una importància per a Andorra"

La visita "té una importància per a Andorra". Aquesta jove de 18 anys viava el primer viatge d'un Copríncep francès i apuntava la rellevància per reforçar els llaços entre els dos països.

Reginald Díaz

VEI D'ANDORRA LA VELLA

"Per qualsevol cosa hi ha polèmica"

Satisfet amb la visita, malgrat les crítiques per ser massa curta. "Per qualsevol cosa hi ha polèmica", va afirmar. Entén que el viatge tanca el procés iniciat amb la crisi dels paradisos.

Edu Vieites

VEI D'ANDORRA LA VELLA

"Ha estat una mica difícil, amb els nens"

Va viure el discurs com a monitor dels esports d'estiu. Va declarar que "ha estat una mica difícil, amb els nens", perquè situats darrere de les càmeres, "no han pogut veure res".

Benjamin Drogue

VEI D'ANDORRA LA VELLA

"Reforça els lligams amb França"

"La visita reforça els lligams entre França i Andorra", va manifestar aquest resident d'origen francès. I, com a emprenari, expressava la plena satisfacció amb el discurs del mandatari.

Teresa Carrabina

VEINA D'ANDORRA LA VELLA

"M'ha agradat tot el que ha dit"

"M'ha agradat tot el que ha dit i ha dit que farà moltes coses que seran fetes." Aquesta veïna de la capital també es va declarar molt satisfeta del pas per Andorra de Sarkozy.

Joan Junyent

VEI DE SANT JULIÀ

"És una visita sentida per als andorrans"

Agraït del viatge del cap d'Estat. Així es mostrava aquest ciutadà, que va qualificar l'estada de Sarkozy de "molt important i molt sentida per a tots els andorrans".

Francesc Planella

VEI DE SANT JULIÀ

"És important per estrènyer la relació"

Aquest jove violonista de la Jonca va tenir el privilegi de tocar l'himne d'Andorra i saludar el Copríncep, i va dir que "la seva visita és important per ajudar a estrènyer les relacions".

Joana Maria Montagna

VEINA DE SANT JULIÀ

"Estic orgullosa d'haver-hi assistit"

Feliç d'haver acudit a la plaça del Poble i haver sentit les paraules del Copríncep francès, les quals va subscriure. "Estic molt orgullosa d'haver-hi assistit", va declarar.

Carol Gómez

VEINA D'ANDORRA LA VELLA

"Ha donat molts ànims als habitants"

Va acudir "per curiositat" a la plaça del Poble i considera que el viatge ha ajudat a "unir llaços entre Andorra i França i també ha donat molts ànims als seus habitants".

>> VISITA DEL CAP D'ESTAT | les imatges

>>

FOTOS: XAVIER PUJOL I IMMA TORRA

L'helicòpter militar en què viatjava el Copríncep abandona les terres andorranes, abans de les tres de la tarda. Sarkozy s'acomiada del país fent adéu amb la mà.

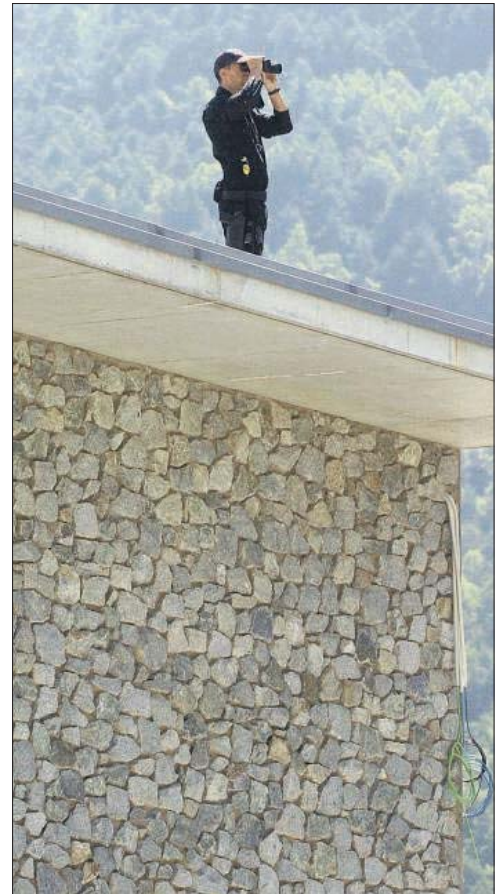
Tothom volia tenir el privilegi de donar la mà al cap d'Estat. Els assistents a la plaça del Poble van fer esforços per mirar d'arribar a saludar Sarkozy.

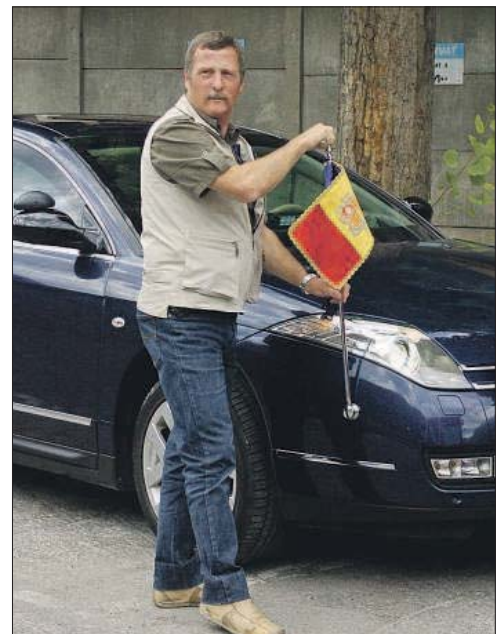
Un nen, a collibè del seu pare, descansa abans dels actes oficials a la plaça del Poble, sota un sol de justícia, que va complicar l'espera.

El dirigent francès no va deixar passar per alt ni un detall de simbologia i tot just arribar al recinte de Casa de la Vall va fer la reverència a la bandera nacional.

Les mesures de seguretat van ser extremes per allà on havia de passar el Copríncep. A la imatge, un policia vigila el panorama des de ben amunt, enfilat a la teulada de la nova seu del Consell.

Un operari retira les banderes del cotxe oficial en què va viatjar Sarkozy durant els breus desplaçaments per Andorra, al final de l'acte.

>> VISITA DEL CAP D'ESTAT | els discursos >>

Senyor síndic general, senyor cap de Govern, senyores, senyors, càrrecs electes i senyores i senyors membres del Govern; senyors, senyores.

No en tingueu cap dubte; és una gran alegria per a mi haver vingut, i és, igualment, un gran honor estar per primera vegada a Andorra, avui, i poder dirigir-me al vostre Parlament en aquesta Casa de la Vall, que és el cor de la democràcia andorrana. Des de fa més de 700 anys, la vostra assemblea reflecteix la unitat política d'Andorra, que heu sabut preservar per sobre de les diferències, i fer evolucionar a través de la història.

Vull dir-vos que estic molt orgullós de ser Copríncep del vostre Principat, amb Sa Excel·lència el bisbe d'Urgell. Sóc conscient de la importància simbòlica d'aquesta responsabilitat –qui pot rebatre que a Andorra són importants els símbols?– i també ho sóc de la dimensió històrica; vostès i jo ens inscrivim en una tradició històrica. No hi ha identitat sense el record i el respecte a la història. Bé que ho sabeu, aquí.

Puc expressar la meua sensació –ho heu recordat vós, senyor síndic general– que he pres el meu paper de Copríncep molt seriosament. És veritat. Jo sóc així. Respecto les meves funcions, totes les funcions. És una qüestió de respecte i consideració, no pas de folklore, el Principat no és una entitat folklorica, és una entitat històrica, és una democràcia, són els seus habitants, la població que estima molt profundament el seu territori. Sabia que seria un Copríncep que es prendria molt seriosament la seva responsabilitat, simplement, i no crec haver-me-la presa massa seriosament; d'altra banda, què se li podria retreure al Copríncep? que hagués pres massa a pit la seva responsabilitat, en un univers, que és el nostre, on la gent no pren responsabilitats prou seriosament?

Voldria que comprenguessiu les coses. Respecto profundament el repartiment de les responsabilitats polítiques i de les funcions institucionals, que han rebut el suport dels andorrans quan vau adoptar la Constitució. Ja tinc prou a fer amb la política francesa per, sobretot, no posar mà a la política andorrana, que he observat que és absolutament més senzilla que la francesa. Però... però desitjo veure Andorra assumir plenament les responsabilitats que implica la seva pertinença a la comunitat internacional.

Avui, Andorra deu obrir nous capítols de la seva història, per cons-

NICOLAS
SARKOZY

CAP D'ESTAT
D'ANDORRA

truir el seu futur, el vostre futur, en un món en ple canvi. Estigueu orgullosos de les vostres arrels, orgullosos de la vostra història, però mireu el món que us envolta, està en plena mutació i, quan els vostres grans veïns estan en crisi, Andorra no pot ignorar les conseqüències d'aquesta crisi. La crisi ha demostrat la necessitat, a tots els estats, de construir junts un nou model de capitalisme, més just, més sòlid.

En aquest nou equilibri, la transparència de les activitats financeres, i la lluita contra els paradisos fiscals, són determinants. La transparència no és contrària a la identitat andorrana, i vull saludar els progressos que Andorra ha fet en matèria de cooperació fiscal. Heu signat ja 17 convenis d'intercanvi d'informacions, especialment amb França, també la reforma de la legislació sobre la supressió del secret bancari, és un avenç absolutament decisiu, i el nostre deure és trametre-ho. Els progressos que heu aconseguit són absolutament considerables. Segur que encara hi ha esforços per realitzar, per vosaltres, per nosaltres també. Qui pot dir, qui pot pretendre, que encara no queden esforços per fer? I França està disposada a negociar amb vosaltres

“La transparència no és contrària a la identitat andorrana”

“Heu de preparar les condicions d'un futur sòlid”

un acord bilateral per evitar la doble imposició; no és la doble imposició l'objectiu, el que busquem, en absolut. Volem acords fiscals bilaterals amb vosaltres.

I en endegar aquestes reformes fiscals heu demostrat la vostra determinació d'inscriure Andorra al segle XXI. D'altra banda, ho sabeu bé: es pot construir res de seriós sobre el frau, sobre l'opacitat, so-

bre la bombolla especulativa, sobre la desproporció entre la realitat i la virtualitat? Tots els qui estimem Andorra, com és el vostre cas, saben perfectament que això pot funcionar per un temps, però un dia la realitat t'ensampa i en aquest cas qui ho paga és el poble. L'elecció que heu fet ha estat una elecció valenta, i l'hi donarem suport amb totes les nostres forces, amb totes

les nostres forces, però vosaltres heu de preparar les condicions d'un futur per al Principat, un futur sòlid.

La competició fiscal és una cosa, la competitivitat fiscal ningú no us la pot reprobar, i el frau fiscal és una altra cosa. He vingut a dir-vos, des del més profund del meu cor: respectem profundament els vostres valors, tots els valors

que són vostres; hi ha el treball, perquè en aquest paisatge magnífic hi ha els vostres i ha estat dur construir-se una vida digna.

Veig des d'aquest racó signes molt positius per a l'evolució de la col·laboració amb la Unió Europea, sé que hi esteu reflexionant, i França us farà costat, plenament. Ningú no pot negar que Andorra s'inscriu plenament al si d'Europa, per la geografia, per la història, per la cultura, per la seva població. Les meravelloses esglésies andorranes en són testimoni eloqüent, barrejades de gràcia, modestes, però tan plenes de força, il·lustren la bellesa d'aquest art romànic que ha estat el primer a barrejar totes les influències europees.

Nombroses vies se us obren per obrir noves relacions amb els estats membres de la Unió Europea, destacadament la possibilitat de signar un acord d'associació. Des del meu punt de vista, sense anar més enllà de les meves funcions simbòliques. França necessita dels altres. I Europa necessita de França. Tota la meua política he lluitat per la idea europea, perquè al llarg de tota la meua vida política he tingut la convicció que al món, tal com és avui, l'aïllament i la solitud, són un risc considerable. I és aquest aïllament i aquesta soledat els que ens pot fer perdre la nostra identitat.

Si em permeto dir això al poble andorrà (ja ho he dit al poble anglès) hi ha més risc per a la seva identitat a quedar-se aïllats dels grans afers del món que d'inscriure's al món, tal com és. Penseu que en la reincidència del Principat en l'obertura internacional hi ha les condicions del seu futur, però la decisió és vostra i nosaltres, els francesos, us ajudarem una vegada que hagueu pres la decisió.

Permeteu-me dir que el vostre Principat és molt estimat pel meu cor, perquè em sento proper, com dir-ho, de la forta personalitat d'aquest Principat, del fort temperament d'aquest Principat, i al mateix temps de la generositat, de la passió i de l'apertura, fidels a les vostres arrels i oberts al segle XXI, qui- na responsabilitat per a vosaltres!

Permeteu-me expressar-vos la meua fidelitat, la fidelitat de França, a la vostra sobirania. No esteu sols, som els vostres amics, fidels a la vostra sobirania i identitat, perquè ningú no pot discutir a un poble el dret a defensar la seva identitat; d'altra banda, els pobles forts són aquells que estan segurs de la seva identitat i perquè estan segurs de la identitat pròpia, s'obren a l'exterior; són aquells que no estan segurs de la seva identitat els que canvien l'obertura per la confrontació.

Vive l'Andorre! Visca Andorra!

Excel·lentíssim senyor Copríncep Senyores, Senyors Consellers Generals

És un honor per a mi, avui, donar-vos la benvinguda en aquesta casa de tots, la vostra també: Casa de la Vall, seu del Parlament des del 1709.

Després de Charles de Gaulle, Valéry Giscard d'Estaing, François Mitterrand i Jacques Chirac, sou el cinquè Copríncep francès que el Consell General acull en aquest recinte emblemàtic per a tots els andorrans.

Com bé sabeu, la reforma de les nostres institucions, ara fa disset anys, plasmada en la Constitució referendada al tomb d'un 75% de vot popular, va acabar donant al parlament la potestat legislativa que venia reclamant gairebé des del seu reconeixement efectiu, l'any 1419, i que al llarg dels segles havia vingut compartint amb més o menys tensió amb els Coprínceps, en funció d'un joc de presències i absències, de buits de poder o no, ben particular del sistema institucional andorrà anterior al 1993.

Ara les coses són clares. El règim polític d'Andorra és el Copríncep parlamentari i cada institució té ben definides quines són les seves funcions. Les regles de les que ens hem dotat corresponen a les d'un Estat de dret, "democràtic i social", com glossa la Carta Magna.

Ara bé, com no podeu no saber també, les mentalitats no canvien

JOSEP DALLERÈS

SÍNDIC GENERAL

"Els andorrans som responsables del que fem i no fem"

"Sé que podrem comptar amb el vostre suport"

només amb la signatura d'un decret, ni amb la promulgació d'una llei. Tampoc amb l'adopció d'una Constitució. I, si no es vigila de prop a prop, de vegades, les antigues maneres de fer, els hàbits –podem dir: ancestrals– poden tendir a aflorar.

La instauració de la Constitució, ho he dit en més d'una ocasió, va representar per Andorra, quelcom així com la Revolució francesa al país veí del nord que presidí, i sort que no es disposava de guillotina car la veritat és que no gaires caps pensants de l'època van sobreviure a la tempesta política que l'esdeveni-

ment va representar.

Després, tot i la nova normativa, en més d'un moment va poder semblar que es pretenia continuar amb la dinàmica de temps anteriors: no va ser quelcom així, la Restauració francesa?

En quantes ocasions he recordat al llarg d'aquests anys les paraules que el Copríncep Mitterrand ens adreçà, a les autoritats andorranes, al palau de l'Elisi en el moment del seu comiat. Deien més o menys així: "Ara sou vosaltres els únics responsables de les vostres decisions".

Som, efectivament, nosaltres, els andorrans, els responsables, del que fem. També del que no fem.

És la raó per la qual, ho he de reconèixer públicament, la vostra reacció en un determinat moment, mostrant el vostre descontentament per la manca d'actuació del Govern amb referència a la sortida de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE, va irritar-me, perquè, com a defensor que he estat durant anys del nou equilibri aconseguit, em recordava d'altres temps i considerava que no tocava fer-ho al Copríncep. Ahhora, en el més profund de mi mateix la vaig aplaudir: va ser la manera de fer-nos reaccionar –ho reconec sense embuts i alhora lamento profundament que s'hagués hagut d'arribar a tal extrem.

I que ningú no vulgui fer-ne lectures estranyes: es tracta de fets que senzillament, tal com he dit anteriorment, només vénen a demostrar que la societat andorrana no estava preparada del tot al canvi experimental; i governar que vol dir sobretot: preveure, anticipar, no és un mànnà que cau del cel cada nit sinó que és quelcom que cal aprendre actuant dia rere dia. No és precisament a vós a qui ho he de dir que molt ens en podeu ensenyar.

Sigui com sigui, cal reconèixer avui que aquesta cambra, tot i la situació en la qual es troba, de falta de majoria ben definida, ha iniciat un procés que, amb més o menys suport a les polítiques endegades

pel Govern després de l'acord de París de l'any passat, va en la bona direcció. És en aquest sentit que en la sessió del dia 7 de setembre del 2009 el Consell General va adoptar la Llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, i posteriorment ha anat donant el seu acord a les diferents propostes de ratificació a tot un seguit de convenis per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, entre els quals figuren els signats amb els nostres veïns més propers: Espanya i França.

Tot plegat ens ha portat a poder sortir ja de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE i, esperem a poder iniciar un punt d'encontre equilibrat i just entre Andorra i la Unió Europea, en el qual tots ens puguem trobar còmodes.

Tot i que el temps perdut difícilment es pot recuperar mai del tot, espero poder dir sense equivocar-me que hi ha confluència suficient de les forces en presència i sobretot de voluntat política per a poder tirar endavant reformes que massa han esperat si volem, i estic segur que és el desig de tots, que Andorra pugui afrontar el futur amb esperança i optimisme malgrat els temps difícils que estem vivint.

Confio, sé, excel·lentíssim senyor, que podrem comptar amb el vostre suport, el que sempre hem tingut dels nostres Coprínceps, el que sempre hem tingut del Copríncep francès. Visca Andorra!

Excel·lentíssim Senyor Copríncep, Molt Il·lustre Senyor Síndic, Molt Il·lustre Representant de S. E. el Copríncep Episcopal, Distingides autoritats,

Senyores i senyors, Excel·lència,

Andorra rep avui amb alegria la vostra visita. Una visita que ve a reforçar la nostra unitat nacional a l'entorn de la figura dels Coprínceps.

L'article 43.2 de la Constitució ens recorda que els Coprínceps –institució sorgida dels Pariatges i de la seva evolució històrica– són, a títol personal i exclusiu, el bisbe d'Urgell i el president de la República francesa. La vostra presència avui aquí, Excel·lentíssim Senyor, esdevé, així, símbol i garantia de la permanència i la continuïtat d'Andorra, així com de la seva independència. I també és una demostració de la nostra ferma voluntat de mantenir l'esperit paritari en les tradicionals relacions d'equilibri amb els Estats veïns.

En la vostra alta missió de Cap de l'Estat andorrà heu arbitrat i moderat el funcionament dels nostres poders públics i, quan ho heu considerat necessari, ens heu indicat la bona via, el camí adequat per fer avançar el nostre país.

Així ho va fer –ens ho ha recordat el Síndic fa una estona a Casa de la Vall– el febrer del 2009 quan ens recomanà fermament que Andorra corregís la seva posició en relació a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

"La vostra presència esdevé símbol i garantia"

"Andorra necessita un acord global amb la UE"

"Us vull transmetre els sentiments de fidelitat"

JAUME BARTUMEU

CAP DE GOVERN

I així ho hem fet. Ho hem fet amb la ferma voluntat de complir amb els compromisos internacionals d'Andorra.

I, també, en coherència amb el compromís contret l'any passat amb la ciutadania a la qual vam dir clarament que calia avançar cap a la transparència de l'activitat financera.

Amb el treball de totes les insti-

tucions, hem pogut fer sortir Andorra de la zona grisa, de les ocasions perdudes i del sentit de culpabilitat.

Estem treballant –ho sabeu, Senyor Copríncep, perquè seguïu amb atenció l'acció de les institucions andorranes– amb la finalitat de disposar de normes i regles justes, clares i homologables internacionalment.

Andorra necessita –també ens consta que ho sabeu– un acord global amb la Unió Europea perquè puguem oferir als nostres joves un nou marc de possibilitats de desenvolupament professional i personal. Necessitem aquest acord perquè els empresaris i professionals tinguin la possibilitat d'exportar béns i serveis des d'Andorra amb un trac-

te fiscal no discriminatori, un cop haguem enllestit la reforma fiscal.

Avui també volem reiterar-vos públicament la nostra ferma voluntat de mantenir i reforçar els lligams culturals, humans i afectius que han unit sempre Andorra amb França, amb la República francesa.

És, doncs, un bon moment per dir-vos que l'aportació positiva que representa l'ensenyament francès per a molts dels nostres joves és una riquesa cultural que no volem perdre.

Per mantenir aquest equilibri tridimensional en les relacions amb els nostres països veïns necessitem també millorar les comunicacions amb França. Mantenir l'enllaç ferroviari fins a l'estació d'Andorra-l'Os-pitalet i reforçar l'eix viari que uneix

l'Arièja i els Pirineus Orientals amb Andorra són aspiracions que compartim amb els nostres amics de Migdia-Pirineus i Llenguadoc-Rosselló.

Fa gairebé disset anys, el 26 d'octubre de 1993, en aquesta mateixa plaça d'Andorra la Vella, amb la nostra Constitució acabada de promulgar, el Copríncep francès François Mitterrand ens deia que ens caldria "... coratge, lucidesa, ambició també, ja que no hi ha res pitjor que el replegament sobre un mateix, sense oblidar el deure de solidaritat que és el propi de tot Estat democràtic i social".

Recordar aquest discurs avui permet posar en perspectiva històrica la vostra ferma recomanació, a la qual he fet referència en començar, amb el que ens digué fa disset anys un altre Copríncep francès.

Perquè els Coprínceps són símbol i garantia de la permanència i continuïtat d'Andorra.

Per això us vull transmetre, Senyor Copríncep, els sentiments de fidelitat del poble andorrà al seu Copríncep i, a través vostre, a les institucions constitucionals.

Seguirem treballant per mantenir i reforçar el nostre Estat de dret democràtic i social, i per avançar cap a una nova relació amb Europa convençuts que podem comptar amb la vostra confiança i el vostre suport quan calgui defensar la nostra identitat i el nostre dret a viure en pau i llibertat. Visquin els Coprínceps! Visca Andorra!